

Nekrológ

Forró László középiskolai tanulmányait a komáromi Jókai Mór Gimnáziumban végezte. A kötelező sorkatonai szolgálatot követően 1973-ban a szegedi József Attila Tudományegyetemen biológus hallgatóként kezdte meg tanulmányait, majd 1975-ben az ELTE-n folytatta, ahol 1978-ban okleveles biológus diplomát szerzett.

1978. augusztus 1-től a Magyar Természettudományi Múzeum Állattárában dolgozott, ahol taxonómusként a „Rákok és egyéb vízi gerinctelenek gyűjteménye” csoportot rendszerezte, majd igazgatóként irányította az Állattár munkáját. Nyugdíjba vonulása után ugyanitt önkéntesként dolgozott tovább. Elkötelezett kutatóként 1981-ben egyetemi doktori címet szerzett, majd 1996-ban az MTA kandidátusi tudományos fokozatát nyerte el.

Érdeklődése elsősorban a planktonikus kistráka kutatása felé irányult, a *Cladocera* és *Copepoda* csoportok taxonómiai, faunisztikai és ökológiai tanulmányozásával foglalkozott. Több évtizedes munkássága alatt ezeknek az élőlényeknek kiváló ismerője, szakértője lett. Nemzetközi tudományos elismertségét mutatja, hogy 1985-ben nagy sikerrel szervezte meg Budapesten az első nemzetközi Cladocera szimpóziumot, amely azóta is az egyik legfontosabb találkozója az ágascsapú rákok taxonómiájával és ökológiájával foglalkozó szakembereknek. Muzeológusként kiemelt figyelemmel gondozta és gyarapította Daday Jenő világhírű rákgyűjteményét, több külföldi kutatót is fogadott az intézetben ennek tanulmányozására.

Faunisztikai és taxonómiai kutatásokat végzett a hazai nemzeti parkok, tájvédelmi körzetek kistráka közösségének felmérésében. Részt vett a Nemzeti Biodiverzitás Monitorozó Rendszer kidolgozásában. Haláláig folytatta a Szigetköz és a Fertő-tó biológiai monitorozását. Szakmai érdeklődése sokféle víztípust érintett. Külön figyelmet fordított az időszakos kisvizek, tócsák, szikes vizek vizsgálatára, felismerve ezek jelentőségét a biodiverzitás fenntartásában. Több témában is értékes kutatási eredményei vannak: szubfosszilis cladocerák paleolimnológiai indikátor értékének vizsgálata, a planktonikus kistrákok

Dr. Forró László

Szőny, 1954. január 14. – Budapest, 2023. február 18.

táplálékforrás szerepének felmérése, egyes rákfajok genetikai vizsgálata. Több magyarországi barlangrendszer faunájának feltárásában is közreműködött. A Bükk hegységi Diabáz barlangban élő endemikus vakbolharák faj Forró László nevét viseli: *Niphargus forroi* G. KAMARAM, 1986.

Fontosnak tartotta a nemzetközi kapcsolatokat, konzultációkat. Európa több országában, Közel- és Távols-Keleten, Kanadában járt tanulmány- és gyűjtőúton. Rendszeres résztvevője, előadója volt nemzetközi és hazai tudományos fórumoknak: Cladocera szimpózium, Copepoda konferencia, SIL kongresszus, Ausztriában a Neusiedler See Tagung, MHT Limnológiai Szakosztály, Magyar Biológiai Társaság Állattani Szakosztálya.

Elkötelezettje volt a hazai hidrobiológus szakemberképzésnek. Óraadóként részt vett az Állatorvostudományi Egyetem zoológus képzésében. A Zootaxonomia egységes jegyzetben a „Rákok altörzse” című fejezetet dolgozta ki. A Debreceni Egyetem Juhász-Nagy Pál Doktori Iskola és az ELTE Biológia Doktori Iskola oktatójaként több egyetemi, illetve PhD hallgató témavezetője volt.

A Magyar Természettudományi Múzeum *Miscellanea Zoologica Hungarica* folyóiratának 1989-2000 között, annak megszűnéséig szerkesztője volt.

Tagja volt a Nemzetközi Limnológiai Társaságnak (SIL), a Magyar Hidrológiai Társaság Limnológiai Szakosztályának, a Magyar Biológiai Társaságnak, a World Association of Copepodologistsnak, valamint a Magyar Tudományos Akadémia Hidrobiológiai Bizottságának.

Kutatóként több, mint 100 tudományos közleménye jelent meg. Szakmai elismertségét jelzi az ezekre kapott közel 1200 hivatkozás és 940 független idézettség. Rendkívül széleskörű fajismeretét tanúsítják gazdag taxonómiai és faunisztikai publikációi. Hiánypótló és a hazai kutatók számára igen fontos művei „Az Ágascsapú rákok (*Cladocera*) (1999) kishatározója”, valamint „Az Evezőlábú rákok (*Copepoda*) (2001) kishatározója”, melyeket Gulyás Pállal közösen állítottak össze.

Tudományos publikációi mellett fontosnak tartotta az ismeretterjesztést is. Kiváló nyelvtudásának köszönhetően több angol és német nyelvű szakkönyvet fordított, illetve közreműködött azok fordításában, szerkesztésében.

Forró László nemzetközileg elismert hidrobiológus, taxonómus gazdag életművet hagyott hátra. Személyében nagy tudással rendelkező, rendkívül szerény, mindig segítőkész kollégát veszítettünk el. Hiánya pótolhatatlan veszteséget jelent a magyar és nemzetközi limnológia számára.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Dr. Zsuga Katalin, Dr. Korponai János

